

טקסט שנקרא בהפגנה בכיכר אנטוין ביום א', 20.3.05, ע"י ד"ר זוהר איתן, ראש החוג למוסיקולוגיה באוניברסיטת תל-אביב:

לפני שעה הופיע כאן נשיא האוניברסיטה, וניסה לומר לנו, כנראה, את מה שאמר לכם פרופסור נכבד אחר באוניברסיטה בשבוע שעבר, כפי שצוטט ב"הארץ": "אתם נובחים על העץ הלא נכון." אם זוכרים את מה שהאוניברסיטה עשתה השנה לחתולים, קצת מפחיד לשמוע אמירה כזאת. אבל לגופו של עניין: אנחנו, סטודנטים ומרצים, עומדים עכשיו בדיוק במקום הנכון. אתם, ראשי האוניברסיטה, אולי לא.

כולנו יודעים שאחראית מרכזית להרס ההשכלה הגבוהה בישראל היא הממשלה בירושלים, והמאבק כאן צריך להיות גם, ואולי קודם כל, מאבק נגד אלו אשר מושיטים את זרועותיהם אל האקדח כאשר הם שומעים את המלה "תרבות". אבל מי שמבצע את מדיניות הטיפשות והזדון של הממשלה בהתלהבות גדולה, ומתוך הזדהות אידיאולוגית מלאה, היא הנהלת אוניברסיטת תל אביב.

בשל מסע ההרס שמבצעת הנהלתה, יתכן שאוניברסיטת תל אביב לא תהיה עוד אוניברסיטת מחקר ראויה, אבל אין ספק שהיא עצמה יכולה לשמש כיום מושא לכמה מחקרים מעניינים מאד. מי שרוצה לחקור ולהבין מה הקשר בין זילות התרבות וזילות האדם, בין זלזול באמנויות ובמדעי הרוח – זלזול בתיאטרון, בחקר המוזיקה, בספרות, בלימודי היהדות – לבין פיטורי נשים הרות – יבוא לאוניברסיטת תל אביב. מי שרוצה לחקור ולהבין כיצד קשורה התייחסות לסטודנטים רק במונחים כ "מקדמי ניצול" להשגת שיאים עולמיים בניצול מחפיר של עובדי-עבדי ניקיון, של סגל זוטרי, ושל מרצים מן החוץ – יבוא לאוניברסיטת תל אביב. מי שרוצה לבצע מחקר מקיף על הקשר בין הון לשלטון – יבוא לאוניברסיטת תל אביב. מי שרוצה להבין כיצד חוברים פחד ובחילה, שחווים רבים כאן על בשרם (ואני מציע לכולכם להציץ ב87 התגובות על מאמרו המבריק של פרופ' רבינוביץ' ב"הארץ" מיום ה'), כיצד חוברים אלו למדיניות רודנית והרסנית – יבוא גם הוא לאוניברסיטת תל אביב. בקיצור, מי שרוצה לחקור ולהבין לעומק את מה שידיד של נשיא האוניברסיטה שלנו קרא לו "הקפיטליזם החזירי", מי שרוצה להבין מה קורה לחברה שהכסף, ורק הכסף, הוא המצפן שלה – יבוא עכשיו לאוניברסיטת תל אביב.

ההרס המתחולל עכשיו באוניברסיטה הוא במידה רבה תוצר של המשטר החדש שהושלט עליה, בו אנשי הכוח והכסף, ולא אנשי ההוראה והמחקר, הם הקובעים והשולטים. לפני קצת יותר משנה חזה אדם נבון מאד במדויק את המתרחש עכשיו באוניברסיטה, ואני רוצה לצטט (הארץ, 17.12.03):
"לא מדובר רק במשבר תקציבי אלא גם במשבר ערכי. . . אם תתקבל ההחלטה [מדובר בהחלטה, שהתבצעה, לכפוף את האוניברסיטה לאנשי כספים ולפוליטיקאים – ז.א.] זה לא שמוסד ייסגר אלא שהרמה תרד, תהיה השטחה. ייצאו דוקטורנטים, אולי אפילו יותר, אבל פחות ברמה. אנחנו חיים על זמן שאול של הישגי העבר".
בוואו נשאל את פרופסור שמעון ינקלביץ, רקטור האוניברסיטה: מה בדיוק אתה עושה עכשיו בראש מוסד המממש במדויק את התחזית הקודרת הזאת שלך מדצמבר 2003? האם לשם כך נבחרת? האם גל ההריסות הזה הוא מה שתוצה להשאיר כמורשתך כשתסיים את כהונתך בעוד מספר חדשים? ובואו נשאל גם את פרופסור איתמר רבינוביץ', אדם בעל זכויות רבות באוניברסיטה ומחוצה לה: האם זו המורשת ההרסנית והלא אנושית שאתה רוצה לקחת אתך בדרכך לתפקידך הציבורי הבא? האם אתה רוצה שתמיד ישווו אותך עם פרופסור ברוורמן?

אני רוצה להאמין שגם אם ראשי האוניברסיטה אחראים במידה רבה ליצירת המצב הנורא בפניו אנחנו עומדים, הם יבינו עכשיו שזה הזמן לתיקון. הצעד הראשון צריך להיות פעולה מיידית לביטול התכנית להרס האוניברסיטה שהתקבלה בשבוע שעבר, לביטול כל ההחלטות על סגירת חוגים כחוג למוסיקולוגיה (ואגב, רק לפני חודש קבע פרופסור רבינוביץ', במכתב שהפיץ לכל המרצים באוניברסיטה, שהקביעה "החוג למוזיקולוגיה לא ייסגר" היא "תיאור מדויק של תהליך מיזוג אקדמי באוניברסיטת תל אביב") והחלפתה בשילוב אמיתי ומפרה, ולביטול האיום על חוגים אחרים, כמו החוג לתיאטרון. אז, ורק אז, יקנו לעצמם ראשי האוניברסיטה את הזכות לעלות אתנו, הסטודנטים, המרצים, והעובדים, לזעוק בירושלים את כאבה של ההשכלה הגבוהה.